

การพระราชพิธีพระบรมศพในอดีตและเกี่ยวเนื่องมาถึงปัจจุบัน (ขั้นตอนอาจจะเปลี่ยนหรือสลับกัน)

การพระบรมศพ สมเด็จพระมหาจักรพรรดิราช "ในอดีต" เมื่อสวรรคตลง ก็จะมีการพระราชพิธีถวายน้ำสรงพระบรมศพ

ถวายเครื่องขาวทรงพระบรมศพ และถวายเครื่องบรมราชาภิษิตาภรณ์อย่างเต็มที่ (เหมือนชุดแสดงละคร)

จากนั้น ถวายขี้ผึ้งแม่เต็มพระพักตร์ และพระทวารทั้งเก้าจากนั้น (เหตุคือป้องกันแมลงเข้าไปวางไข่ในพระบรมศพ)

จากนั้น นำฉลองพระพักตร์ ที่เรียกว่า "พระสุพรรณแผ่นจำหลักปริณชลดฉลองพระพักตร์"(เหตุเพื่อถวายพระเกียรติพระบรมศพ

พูดง่าย ๆ คือ หากพระบรมศพเน่าหรืออะไร จะได้อูไม่เน่าเกลียด) จากนั้นถวายมหาสุก้าพระบรมศพ (มัตตราสัง)

โดยใช้สายสิญจ์พันที่พระศอ พระคชณี และ พระบาท ตามนัยคติทางพระพุทธศาสนาว่า บ่วงทั้งหลายคือ บุตร ทรัพย์ ภรรยา

จากนั้นก็มัลลยพิธีราชูร์คือ ถวายของทองคำ มีดอกไม้อูปเทียนใส่พระหัตถ์ไว้ เพื่อไปทรงสักการะ เจดีย์พระจุฬามณีบนดาวดึงส์

ที่มีความเชื่อว่า ท้าวสักกะเทวราชทรงสร้างเพื่อประดิษฐานพระเกศโมลีและพระเชี้ยวแก้วด้านขวาของพระพุทธเจ้า

จากนั้น เมื่อถวายมหาสุก้าพระบรมศพแล้ว จึงเชิญพระบรมศพ ประดิษฐานบนผ้าขาว สองชั้น และผ้าเยียรบับอีกหนึ่งชั้น

วางให้เหลี่ยมเหลี่ยมกัน เชิญพระบรมศพจัดในท่างั้น (ขอบรรยายเป็นภาษาสามัญ) เข้ามาเกยที่คาง เอาแขนและมือมากอดขา

ประนมมือไว้ จากนั้นยกผ้าขึ้นและประดิษฐานในพระบรมโกศ เสียบเหล็กกาจับหลักไว้กางผ้า ให้ทะลุขึ้นมารองรับคาง (ไม่ได้แทงที่พระทวาร)

เขียนโดย ภาษายาม

วันอาทิตย์ที่ 16 พฤศจิกายน 2008 เวลา 14:11 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 20 มีนาคม 2009 เวลา 18:06 น.

นำเชือกสายสิญจ์มารัดรีงพระบรมศพกับเหล็กกาจับให้มัน รัดผ้าให้แน่นหนา(สมัยก่อนไม่มีฟอร์มาลิน พระบรมศพจะอืด จึงต้องรัดผ้าให้แน่น)

จากนั้นพระเจ้าอยู่หัวผู้เป็นประธานในพระราชพิธีถวายพระศพห้ายอด ภาษามาลารวบผ้าขมวดเป็นปมที่พระเจ้า(หัว) พระบรมศพ รัดให้แน่น

แล้วต่อสายสิญจ์โยงมายังพระภูษาโยงเพื่อให้พระสงฆ์สวดปกรณ์

จากนั้น ภาษามาลา ปิดพระโกศ นำขี้ผึ้งยาปิดหมด อาจจะมีบัตกรีปิดเพื่อกันแมลงอีกครั้งหนึ่ง แล้วประกอบพระลองทองใหญ่

ภายใต้พระมหาเศวตฉัตร ประดิษฐานบนพระแท่นสุวรรณเบญจบดล ในพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท

ที่มา เว็บไซต์พันธุทิพย์